בס"ד. חלק משיחת* ש"פ בהעלותך, ט' סיון, ה'תשכ"ז.

בלתי מוגה

יז. המשך הביאור בענין הנחת תפילין בגלל הסגולה ד"כל המניח תפילין מאריך ימים"[85], והסגולה ד"וראו כל עמי הארץ גו' ויראו ממך"[86] (בהמשך להמדובר בחג השבועות בתור השתתפות ב"כינוס תורה") — נכלל בשיחת יום ב' דחג השבועות סל"ד ואילך[87]. ובסיום הענין אמר:

ומצד כל הנ"ל, צריכים להמשיך בהנחת תפילין עם בנ"י, שהרי עיקר הרעש ("טומל") מתחיל רק עכשיו... ויש צורך בהענין ד"ויראו ממך", שנפעל ע"י הנחת תפילין.

וכאמור — עכשיו הזמן גרמא לפעול על יהודים, שכן, נוסף לכך שתמיד צריך לקיים את הציווי "הוכח תוכיח את עמיתך"[88], מצד הענין דאהבת ישראל, "שכל ישראל ערבין זה בזה"[89], ישנו עכשיו חיוב גדול יותר לפעול עם הזולת, כיון שיהודים נמצאים עתה בתנועה של התעוררות, בגלל אירועי הנסים כו'.

ובאמת, לא נוגע אם הי' זה ענין של "נס" דוקא; מדובר אודות שנים וחצי מליון יהודים — שכל אחד מהם הוא "עולם מלא"[90] — שניצלו לפועל מענין שלא יעלה ולא יבוא אפילו בדיבור, הן בנוגע אליהם והן בנוגע לזרעם וכו'.

ועוד ענין בזה:

איתא בגמרא במסכת תענית[91], שכאשר יש סיבה שבגללה אי אפשר להתענות, אזי מועיל מה שמקבל על עצמו להתענות לאח"ז, "דכתיב[92] ויאמר אלי גו' מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלקיך נשמעו דבריך". וכן הוא פסק ההלכה בשו"ע[93]: "עיר שהקיפוה כותים .. אינם רשאים להתענות, שלא לשבר כחם, אלא יקבלו עליהם להתענות כך וכך תעניות לכשינצלו". וטעם הדבר — כיון שהקב"ה יודע

---

*) תורת מנחם — התוועדויות חלק נ ע' 91 ואילך.

85) מנחות מד, סע"א.

86) תבוא כח, יו"ד. וראה ברכות ו, א. וש"נ.

87) לעיל ע' 61 ואילך.

88) קדושים יט, יז.

89) שבועות לט, סע"א. וש"נ.

90) סנהדרין לז, סע"א (במשנה). וש"נ.

91) ח, ב.

92) דניאל יו"ד, יב.

93) או"ח סתקע"א ס"ג.

עתידות, והוא למעלה מהזמן, הי' הוה ויהי' כאחד[94], ולכן אין חילוק אם התענית הוא עתה או לאחר זמן; גם אם התענית הוא רק לאחר זמן, הרי זה פועל פעולתו ומגין למפרע.

ועד"ז בנוגע לענייננו: כיון שהקב"ה ידע שלאחרי זמן יניחו תפילין עם יהודים, הנה עוד לפני שהניחו תפילין בפועל, הגן כבר עליהם בשעת המלחמה. ולכן צריכים עתה להשתדל ביותר להניח תפילין עם מספר היותר גדול של יהודים, כדי להשלים את ההגנה שנפעלה עי"ז עוד מקודם לכן.

וגדולה מעלת התפילין — כמאמר רז"ל[95] "הוקשה כל התורה כולה לתפילין", כפי שלמדים ממ"ש[96] "והי' לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהי' תורת ה' בפיך", וכדאיתא במדרש תהלים[97] — והרי ספר תהלים שייך לדוד המלך — שהקב"ה אמר לבנ"י "קיימו מצות תפילין ומעלה אני עליכם כאילו אתם יגעים בתורה יומם ולילה". ומה גם שענין התפילין הוא שעבוד המוח והלב[98], ועי"ז נמשך גם בכל האברים (כמבואר בתניא[99]).

וכאמור לעיל — כאשר "בחוקותי תלכו", אזי "ונתתי גשמיכם בעתם"[73], וכל הברכות האמורות בפרשה — "וישבתם לבטח בארצכם", "ונתתי שלום בארץ"[100], ועד "ואולך אתכם קוממיות"[74], בביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו.

●

94) זח"ג רנז, סע"ב. פרדס ש"א פ"ט. תניא שעהיוה"א פ"ז (פב, א).
95) קידושין לה, א.
96) בא יג, ט.
97) בתחלתו (א, ב).
98) ראה שו"ע אדה"ז או"ח סכ"ה סי"א. וש"נ.
99) פ"ט. פנ"ב.
100) שם, ה־ו.